

Oglaši, pripošlana id.
stakaju i rafinaju se na temelju
občnog cenička ili po dogovoru.

Novci za predbrojbu, oglaši id.
selja, se naputnicom ili polot-
nicom pošt. štedionice u Beču
na administraciju lista u Puli.

Kad naručbe valja točno oz-
načiti ime, prezime i najbliža
posta predbrojnika.

Tuo list na vrieme ne primi,
neka to javni odpravnictva u
otvorenem pismu, za koji se
ne plaća poštarska, ako se izvane
napisi: »Reklamacija«.

Cakovnog računa br. 847.549

Telefon tiskare broj 38.

Odgovorni urednik i izdavatelj Stipe Gjivić. — U nakladi tiskare J. Krmptović i drugi u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Istarski sabor.

6. sjednica obdržavana u Kopru dne 14. septembra 1901.

Predsjeda dr. Campitelli, prisutno je 27 zastupnika, vladu zastupa namj. savjetnik F. a b i a n i. Na galerijah je malo ljudi, osobito na gospodskoj. „Uljudnih gospodja“ neima ni jedne. Na njoj neima ni talijanskoga popa Aržića, ili kako se zove, onoga, koji je inače na njoj medju najveće buntitelje spadao. Preselio se je na novinarski stol, zeleno pokriven, nalažeći se na pučkoj galeriji. Sjedi uz „Piccolo“-voga izvjestitelja. Neznamo, za koje ima novine izvjestiti. Malo piše, više se kreće i smije kao jopac.

Sažalnica sa Mac-Kinley-om.

Predsjednik, otvoriv sjednicu, spominje smrt predsjednika saveznih sjeveroameričkih država Mac-Kinley-a. Odsuduje najostraže živinsko nedjelo, kojemu je žrtvom pao, nedjelo, kojim se posize na život vladajućih muževa. Izriče sažalnici, i poziva sabor da se u znak istoga sa svojih sjedala digne, što sabor i čini.

Čitanje zapisnika.

Saborski tajnici čitaju zapisnike 4. i 5. sjednice, koji se bez opazke odobravaju. Napadno je, da tajnici čitaju te zapisnike tih i tih, tako da se jedva znače da čitaju. Isto tako tih govor i čita predsjednik. Za njega nije toliko žudo, jer da su ga u vremensaborskih praznika njegdje u Italiji operirali.

Pričenjanja.

Predsjednik čita razna pričenja. Spominje neke molbe, i neke osnove, koje da pripravlja zemaljski odbor. Među timi osnovu o da běsinske lječnike, za ustrojenje inžestatehničkoga pristava kod zemaljskoga gradjevnoga odjela, i za uređenje Mirne ili Kvjeta. Spominje također, da promjene

predložene u glede vjeresijskoga zavoda nisu dobile previsje sankcije. Isto tako je c. kr. vlasti vratile nepotvrdjeni zaključak većine sabora, po kojem bi se imalo povisiti namet na potrošarini za 25 po sto povrh 100 po sto dosadašnjih. S tim u saceru stoji po mišljenju većine povisjenje učiteljskih placa. Posto nije potvrđeno povisjenje nameta na potrošarini, već, nije zemaljski odbor mogao već sa 1. septembrom t. g. povisiti učiteljskih placa, kako je to sabor u svojoj sjednici 2. avgusta odlučio. A mogao je, da je htio, ali bi morao skršiti razne nepotrebne troškove.

Za pravedan postupak poreznih oblasti.

Radi elementarnih nezgoda ima se odpisavati poreznikom poreze. Porezne oblasti odpisuju jih samo onim posjednikom, koji su u tabularnih knjigama redovito kao gospodari unešeni. Koji nisu, a takovih je s raznih uzroka po Istri mnogo, tim se porez neodpisuje, makar bili po tuči ili inače još jače oskodjeni. Za plaćenje poreza jih porezne oblasti poznaju kao gospodare, za odpis poreza neće da jih poznaju. Zast. Tomasi i drugovi pitaju ministra financija, da li je voljan na kraju stali tomu nepravdomu postupku.

Radi broja djece kod pojedinih škola.

Zast. dr. Dinko Trinajstić i drugovi upravljaju upit na ministra boštovanja i nastave, da li je voljan naložiti c. kr. zemaljskomu školskomu vjeću, da u svojih školskim izvještajima izvješće, koliko je djece u svakoj pojedinoj školi u pokrajini. To je nužno, jer imaju nekih škola u razmjeru sa učitelji premalo djece u drugih preveć. To se slaje i sa zahtjevom većine, postavljenim prije koju godinu.

Za pomoć Krasici.

Dr. Matko Trinajstić i drugovi pozivaju sa prešim predloži na c. kr.

vlasti i na zemaljski odbor, da priskoče u pomoć stanovnikom Krasice na Buječini, potučenim od tuče dne 12. jula 1901. Žara se u obec nitke nebrine. Neimaju ni ceste, ni lječnika, ni babice, suša jih je oskodila, četiri godine uzastope, a sad eto i tuča. Pomoć je nužna. Talijanska škola, koju su njim obilježili narinare prema su hrvatskoga jezika, nemože jih nahraniti. Pače oni nemogu imati ni one koristi, koju bi inače imali da se u njoj podučaju u jeziku puka.

Bennatu pod nos.

Vladin zastupnik odgovorio je na interpelaciju dra. Bennata i drugova radi razpisa natječaja za šumske čuvare. Veli, da je u Pogradskom kotaru i na kvarnerskih otocih potrebit šumskim čuvaram poglavito slovenski odnosno hrvatski jezik, jer pučanstvo govori pretežno, ako ne izključivo taj jezik. Razpis natječaja, katalog je poslije, obavljaju se već od davnih vremena, i neima razloga da se to ni u buduće promjeni.

Razni obraćuni.

Na dnevnom redu su obraćuni zaključni ili fondova: nekakd benečanskih boštavačina, uloženih novaca, vatrogasaca, jubilarne Franje Josipa I., mirovina zemaljskih činovnika, poljodjelske, te školske i pokrajinske. Ob ovih dvih poslednjih za godine 1899., ob ostalih za godine 1899. i 1900.

Kod prve točke dnevnoga reda izjavio je dr. Dinko Trinajstić, obzirom na nju i na sve ostale, po prilici ovo: Zemaljski odbor postupa nepravdom, nezakonito, pristrano, na zator Hrvata i Slovaca Istre i na potalijanje iste. Članovi finansijskoga saborskoga odbora imaju ista načela, koja i članovi zemaljskoga odbora i zemaljski kapetan. Članovi saborske manjnine nisu birani ni u finansijskim ni u jedan drugi odbor, što se nedogadja nijedno na svetu, nijedno medju

nesto višimi, boljimi, a slabije učenici, da se svaki put upravo onaj „najvredniji“ učenik dostojan takvog odlikovanja? Zar nije moguće, i to posve lako, da i „nevrednik“ bude dionikom takve nagrade, kad pomislimo, da je učitelj čovjek a kao takav pogrešljiv? Nadalje se nemože ustvrditi ni to, da su upravo najodličniji učenici u naukama određenu nagradu zasluzili, kad nam iškustvo pokazuje, kako često srednje ili slabije sposobnosti diete kudi i kamo ulaze više truda i mara u školske discipline, nego li ono obdareno. Kome dakle ide veća nagrada? Nije li pravednije, ako tu nagrađuju da deme i jednoma i drugome ili ako je ne da demonim kome?

Kazne kao i nagrade jesu umjetna sredstva, za kojima tek onda poslužimo kad hoćemo, da diete zašto stranputicom na prav put privredno ili kada ga želimo za nešto predobrijti. Inače im ne ima mesta, jer više će mu se time onda škoditi nego li koristiti, a mjesto ljubavi nisetiti sebičnost, te ga tako dovesti još u veću pogibelj. One, koje nagradjujemo, smatra se

izlazi svakog starička i potka
o podne.

Nedaknji dopisi se ne vraćaju, a ne-
potpisani nedisku, a ne-
frankirani neprimaju.

Predplata sa poltarinom stoji:
12 K. za sečake, 6 K. za obće,
ili K. za sečake, 3 — na
pol godine.

Ivan carine više poltarine.
Plaća i utražuje se u Pali.

Pojedini broj stoji 10 L. koli u
Pali, toli izvan iste.
Uredništvo se nalazi u ulici
Ginila br. 5 te prima stranke
sim nedjelje i svezka svaki dan
od 11—12 sati prije podne.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a neologa sve polkvarim“. Naredna poslovica.

ustavnimi i civiliziranim ljudmi. Meni ni mojim drugovom nije dana prilika, da uzmemo uvid u račune. Mi ćemo iz navedenih razloga glasovati proti svim predloženim obratunom, proslijedjući najodlučnije proti istim.

I tako su naši zastupnici učinili.

Osim običnjih razloga, koje je naveo uime saborske manjnine dr. Dinko Trinajstić, naveli su još posebne razloge kod dvih točaka dr. Matko Trinajstić i Matko Mandić.

Dr. Matko Trinajstić kod obraćuna jubilarne zaklade Franja Josipa I. progovorio je ovako: Visoki sabore! Biči pruski finansijski ministar dr. Mikel, koji je pred malo dana umro, rekao je prigodom razprave o računih središnje zadružne blagajne: mi moramo nastojati, da po cijeloj Njemačkoj bude svaka občina imala svoju zajmovnu zadružnu. Ako je tko bio ovlašten, da što takva reč, to je bez sumnje bio on, ministar zemlje, gdje su Raiffeisen i Schultre-Delitschi napravili čudesa, ustajajući i širec zajmovnici ili posuđilnice, kojima se podiglo blagostanje i samosviest u krajevima, gdje je prije vladala velika nevolja i biča.

Prispodabljujući stanje njemačkoga kmeta u ono doba, kad su se počele zajmовnici ustrojati, sa jadnim stanjem našeg kmeta u Istri, i videći, kakve su uspjehe slavile posuđilnice i onde i u krajevima nama bližih, ljudi naše strake su začeli i izveli misao, da je počmu i u Istri ustrojati. I zbijaju je bili Hrvati i Slovenci oni, koji su ustrojili prvu zajmovnicu u Istri i to baš u ovom gradu, gdje danas zborujemo. Danas imamo u našoj pokrajini 16 slovenskih i hrvatskih zajmornih zadružna, osim drugih gospodarskih društava. Sve to i još jednu talijansku za talijanske kmetove ustrojili su ili kod ustrojenja sudjelovali baš članovi ove saborske manjnine te su još i danas netko

drugi, koje su malo ili nista skuplje od njih. Na taj način imala bi obitelj, kad bi joj svršilo troje četvero djece školu 18, dotično 24 knjižice, a to je već dovoljno za osnutak.

Nego preporučio bih još nešto mojim cijenjenim čitateljicama i čitateljima. Svaki je od vas jamačno kumovao sad bilo na sv. krštenju ili potvrđi, i vi ste prije ili kasnije nadarili to vaše kumčke darom, ili uspomenom? A zar nješto da ste ga nadarili stvarju, bilo mi kakvom, ne može da slučajno izdečne bez traga, ili što sična? A onda? Nema više uspomene! Ne bi li dakle dobro bilo kad bi te mu mjesto toga daru podarili nešto drugo, što mu nitko steti neće, a niti isčenući? Upisite ga kao doživotna člana u književno društvo „Sv. Jeronimsko“, a vi bogatiji u „Maticu“; on će tada primati od vas, ne samo jedan dar, nego će ga primati svake godine, svake godine sjećati će se Vas i onoga sretnoga trenutka.

Time ćete polučiti dvostruku svrhu: u prvom redu pribavljati mu zdrave duševne hrane, a s druge strane, pripomagati će te liepnu knjigiju.

(Konačni slidi.)

PODLISTAK.

S kojih razloga gube mnoga djeca volju za nauk, a po dovršetku nar. škole zanemare knjigu i daljnju naobrazbu. Kako da se tome doskoči?

Piše: Véljkor.

(Nastavak.)

A moglo bi se jošte nabaviti i drugih knjiga, što ih naše zaslužne knjižare svake godine lep broj izdaju. I eto u par godina liep broj knjiga. Eto pouke! No ne knjige nek se nedaju čitati samo onima, koji su uplatili, nego i onima, koji bi rado čitali i dali tih kukavnih 40 para, ali im sredstva ni toga nedopuštaju. To bi se dokako sve dalo polučiti samoz-uz dobru volju, a ništa pod mornš, jer naš eljak uviek se boji onoga što mora.

No i u svakoj kući, koja imade nešto djece, koja polazi školu, moglo bi biti knjiga. Evo kako! Na koncu školske godine nagradjuju se bolji učenici, koji su u školi nadarjuju samo takve uč-

Oglašani, pripozlana itd.
tečajući i računaju se na temelju
svišnog članka ili po dogovoru.

Nevi za predbrojbo, oglaše itd.
tečaju se napomenom ili potoku
slicom pol. stadićem u Boču
na administraciju lista u Puli.

Kod naravnih valja točno os-
misliti iste, prezine i nebitne
polta predbrojnika.

Tho list na vrieme ne primi,
niti to javi odgovarajuću u
otvorenom pismu, za koji se
ne plaća postava, ako se izvane
napise "Reklamacije".

Cehovog računa br. 847.849

Telefon istkare broj 38.

Odgovorni urednik i izdavatelj Stipe Gjivić. — U nakladi istkare J. Krmpotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Istarski sabor.

6. sjednica obdržavana u Kopru dne 14.
septembra 1901.

Predsjedna dr. Campitelli, prisutno
je 27 zastupnika, vladu zastupa namj.
savjetnik Fabiani. Na galerijah je malo
ljudi, osobito na gospodskoj. „Uljudnih
gospodja“ neima ni jedne. Na njoj neinna
ni talijanskoga popa Aržića, ili kako se
zove, onoga, koji je inače na njoj medju
najveće bunitelje spadao. Preselio se je
na novinarski stol, zeleno pokriven, nala-
žeći se na pučkoj galeriji. Sjedi uz „Pic-
colo“-voga izvještiljelu. Neznamo, za koje
ima novine izvjestiti. Malo pise, više se
kreće i smije kao jopac.

Sažalica za Mac-Kinley-om.

Predsjednik, otvoriv sjednicu, spominje
smrt predsjednika saveznih sjeveroameri-
čanskih država Mac-Kinley-a. Odsuduje
načinje zivinsko nedjelo, kojemu je
žrtvom pao, nedjelo, kojim se posize na
život vladajućih muzeva. Izriče sažalje, i
poziva sabor da se u znak istoga sa svo-
jih sjedala digne, što sabor i čini.

Čitanje zapisnika.

Saborski tajnici čitaju zapisnike 4. i
5. sjednice, koji se bez opazke odobravaju. Napadno je, da tajnici čitaju te za-
pisnike tih tih, tako da se jedva znače
da čitaju. Isto tako tihov govor i čita
predsjednik. Za njega nije toliko čudo, jer
da su ga u vremesaborskih praznika njeđe-
ju Italiji operirali.

Pričenjanja.

Predsjednik čita razna pričenjanja. Spominje neke molbe, i neke os-
nove, koje da pripravlja zemaljski odbor. Među timi osnovu za občinske lječ-
nike, za ustrojenje mjesate tehničkoga
pristava kod zemaljskoga gradjivnoga
odjela, i za uređenje Mirne ili
Kvjeta. Spominje takodjer, da promjene

predviđene glede vjeresijskoga za voda nisu dobitile previsne sankcije. Isti tako je c. kr. vlasta vratila, nepotvrđen zaključak većine sabora, po kojem bi se imalo povisiti namet na potrošariju za 25 po sto povrh 100 po sto dosadašnjih. S tim u savetu stoji po mnjenju većine povišenje učiteljskih plaća. Pošto nije potvrđeno povišenje nameta na potrošariju, veće, nije zemaljski odbor mogao već sa 1. septembrom t. g. povisiti učiteljskih plaća, kako je to sabor u svojoj sjednici 2. avgusta odlučio. A mogao je, da je htio, a bi morao skreći razne - nepotrebne troškove.

Za pravedan postupak poreznih oblasti.

Radi elementarnih nezgoda ima se odpisavati poreznikom poreze. Porezne oblasti odpisuju jih samo onim posjednikom, koji su u tabularnih knjigama redovo kroz gospodari unešeni. Koji nisu, a takovih je s raznih uzroka po Istri mnogo, tim se porez neodpisuje, makar bili po tuči ili inače još jače oškodjeni. Za plaćanje poreza jih porezne oblasti poznavaju kao gospodare, za odpis poreza neće da jih poznaju. Zast. Tomasi i drugovi pitaju ministra finančnoga, da li je voljan na kraj stati tomu nepravednomu postupku.

Radi broja djece kod pojedinih škola.

Zast. dr. Dinko Trinajstić i drugovi upravljaju upit na ministra bo-
goštovanja i nastave, da li je voljan nalo-
žiti c. kr. zemaljskomu školskomu vjeću,
da u svojih školskih izvještajih izvješće,
koliko je djece u svakoj pojedinoj školi u
pokrajini. To je nužno, jer ima na ne-
kih školah u razmjeru sa učitelji premaši
djece u drugih preveć. To se slaze i sa
zahvatnjem većine, postavljenim prije koju
godinu.

Za pomoć Krasice.

Dr. Matko Trinajstić i drugovi pozivaju sa prešnjimi predloži na c. kr.

nike. A tko, pitam ja, tko će nam jam-
čiti, da je svaki put upravo onej „naj-
vrednijoj“ učenik dostojan takvog odlikova-
nja? Zar nije moguće, i to posve lako,
da i „nevrednici“ bude dionikom takve
nagrade, kad pomislimo, da je učitelj
čovjek a kao takav pogriješljiv? Nadalje
se nemože ustvrditi ni to, da su upravo
nejodličniji učenici u naukama određena
nagradu zaslužili, kad nam iškustvo pokazuje,
kako često srednje ili slabije spo-
sobnosti diete kud i kamo ulaze više truda
i mara u školske discipline, nego li ono
obdarenio. Kome dakle ide veća nagrada?
Nije li pravednije, ako tu nagradu
da dадемо i jednorne i drugome ili
ako je ne dадемо niko?

Kazne kao i nagrade jesu umjetna
sredstva, za kojima tek onda poslužimo kad
hodimo, da diete zašlo stranputicom na
pravi put privredno ili kada ga želimo
za nešto predobiti. Inače im ne ima mesta,
jer više će mu se time onda skoditi nego
li koristiti, a mjesto ljubavi neličiti sebi-
nost, te ga tako dovesti još u veću po-
giblj. One, koje nagradjujemo, smatra se

vladu i na zemaljski odbor, da prikoče u
pomoć stanovnikom Krasice na Buječini,
potučenim od tuce dne 12. jula 1901. Za-
ste se u ono nitko nebrine. Neimaju ni
ceste, ni lječnika, ni babice, suda jih je
oskodila četiri godine uzastope, a sud etc
i tuča. Pomoć je nužna. Talijanska škola,
koju su njim oblasti narinule premda su
hrvatskoga jezika, nemože jih nahraniti.
Poče od nje nemogu imati ni one koristi,
koju bi inače imali da se u njoj podučaje
u jeziku puka.

Bennati pod noz.

Vladin zastupnik odgovorio je na in-
terpelaciju dra. Bennata i drugova radi
razpisa natječaja za šumske čuvare. Veli,
da je u Pogradskom kotaru i na kvar-
neriškim otočicama potrebiti šumskim čuvaram
poglavitvo slovenski odnosno hrvatski jezik,
jer pučanstvo govori pretežno, ako ne
izključivo taj jezik. Razpis natječaja, kakav
je posliednji, obavija se već od davnih
vremena, i neima razloga da se to ni u
budućnosti promjeni.

Razni obraćuni.

Na dnevnom redu su obraćuni za-
klada ili fondova: njekad benečanskih
bratovščina, uloženih novaca, vatrogasaca,
jubilarne Franje Josipa I., mirovinu ze-
maljskih činovnika, poljodjelske, te školske
i pokrajinske. Ob ovih dva posliednjih za
godine 1899., ob ostalih za godine 1899.
i 1900.

Kod prve točke dnevnoga reda izjavio
je dr. Dinko Trinajstić, obzirom
na nju i na sve ostale, po prilici ovo:
Zemaljski odbor postupa nepravedno, ne-
zakonito, pristrano, na zator Hrvata i Slo-
venaca Istre i na potalijančenje iste. Čla-
novi finansijskoga saborskoga odbora
imaju ista načela, koja i članovi zemaljs-
koga odbora i zemaljski kapetan. Članovi
saborske manjine nisu birani ni u finan-
cijskialni ni u jedan drugi odbor, što se
nedogadja nigdje na svetu, nigdje medju

nešto višimi, boljimi, a slabije učenicima
kao sebi predloženim i ne jednakim. A
sto će biti s ovim drugima? Ne će li se
onda, u njihovom sreću poroditi zavist
prama prve, ili čak malodusje, a mnogi
će od njih izgubiti uživanje i pravdoljubje
u svogu učitelja, kad bude uvidio, da ma-
koliko se on trudio, nije mogao da zadovolji
njegovim zahtjevima, da zasludi i on
tu nagradu — njegov je trud ostao ne-
plaćen! I time ćemo dati povoda luka-
vosti, oholosti, malodusju ili podlosti, a
i ubija dobar školski duh, koji treba da
u njoj gospoduje! Da tomu izbjegnemo,
najpravednije će biti, ako nagradimo svu
djecu jednakom. Tako ćemo ukloniti
sve te pogriješke, ali bi ujedno i nagrade
prestale biti, nagradama, te bi to bila
neka uspomena. Jasno će po tome biti,
da tu ne ćemo djeci podavati skupocie-
njenih književnih djela, (ime ne bi ob-
čina mogla da nasmeže toliko novaca),
već bi se zadovoljavalo i „pučkim knjiži-
cam“. A osim toga pruža se prilika, da
se tom zgodom, uz došta popusta, naruči
za djecu i drugih knjižica kod knjižara.
No pa i osim „pučke knjige“ imade i

izlazi svakog tjednika i petka
i podne.

Nedeljni dopis se ne vraćaju,
nepodpisani netiskaju, a ne-
frankirani neprimaju.

Predplata se po postarim stoj:
12 K. u obič. } na godinu
6 K. za sečake } ili 1 K. 5—, odn. 3— na
pol godinu.

Izvan carevine više postarina:

Plaća i stolje se u Puli.

Pojedini broj stoji 10 h. koli u

Puli, toli izvan iste.
Uredništvo se nalazi u ulici
Ginjal br. 5 te prima stranica
osam nedjelje i svakih svaki dan
od 11—12 sati prije podne.

uzdavnim i civiliziranim ljudima. Meni ni
mojim drugovom nije dana prilika, da
uzmem uvid u račune. Mi ćemo iz na-
vedenih razloga glasovali proti svim pred-
loženim obraćenom, prosvjedujući naj-
odlučnije proti istim.

I tako su naši zastupnici učinili.

Osim običnih razloga, koje je naveo
u ime saborske manjine dr. Dinko Tri-
najstić, naveli su još posebne razloge kod
davnih točaka dr. Matko Trinajstić i Matko
Mandić.

Dr. Matko Trinajstić kod
obraćuna jubilarne zaklade Franja Josipa
I. progovorio je ovako: Visoki sabore!
Bivši pruski financijalni ministar dr. Mi-
quel, koji je pred malo danas umro, rekao
je prigodom razprave o računih središnje
zadružne blagajne: mi moramo nastojati,
da po cijeloj Njemačkoj bude svaka ob-
čina imala svoju zajmovnu zadružu. Ako
je tko bio ovlašten, da što takva reče, to
je bez sumnje bio on, ministar zemlje,
gdje su Raiffeisen i Schulthe-Delitschi
napravili čudesa, ustrojujući i širet zaj-
movnice ili posuđilnice, kojima se podiglo
blagostanje i samovlast u krajevih, gdje
je prije vladala velika nevolja i bleda.

Prispodabljajući stanje njemačkoga
kmeta u ono doba, kad su se počele zaj-
movnice ustrojati, sa jednim stanjem na-
segma kmetja u Istri, i videć, kakve su
uspjehe slavile posuđilnice i ondje i u kra-
jevih nama bližih, ljudi naše stranke su
zateli i izveli misao, da je počnu i u Istri
ustrojati. I zbilja jesu bili Hrvati i Slo-
venci oni, koji su ustrojili prvu zajmov-
nicu u Istri i to baš u ovom gradu, gdje
danasa zborujemo. Danas imamo u našoj
pokrajini 16 slovenskih i hrvatskih zaj-
movnih zadruža, osim drugih gospodar-
skih društva. Sve te i još jednu talijansku
za talijanske kmetove ustrojili su ili kod
ustrojenja sudjelovali baš članovi ove sa-
borske manjine te su još i danas netko
drugi, koji su malo ili nista skupljile od
njih. Na taj način imala bi obitelj, kad
bi joj svršilo troje četvero djece školu 18,
dotično 24 knjižice, a to je već dovoljno
za osnutak.

Nego preporučio bili još nesto mojim
cjenjenim čitateljcama i čitateljima. Svaki
je od vas jamačno kumovac sad bilo na
sv. krštenju ili potvrdi, i vi ste prije ili
kasnije nadarili to vase kumče darom, ili
uspomenom! A zar mjesto da ste ga na-
darili stvarju, bilo ma kakvom, ne može
da slučajno izbezne bez fraga, ili što slična?
A onda? Nema više uspomene! Ne bi li
dakle dobro bilo kad bi te mu mjesto toga
dara podarili nesto drugo, što mu nitko
oteti neće, a nitko isčešniti? Upisite ga
kao dozvoljenu članu u književno društvo
„Sv. Jeronimsko“, a vi bogatiji u
„Maticu“; on će tada primati od vas,
ne samo jedan dar, nego će ga primati
svake godine, svake godine sjećati će se
Vas i onoga sretnoga trenutka.

Time ćete polučiti dvostruku svrhu:
u prvom redu pribavljati mu zdrave du-
sevne hrane, a s druge, strane pripoma-
niti ga če te liepu knjigu. (Konac slijedi)

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvariti“. Narodna poslovica.

God. XXXII.

ovđe netko onđe kod istih zaposleni. Pa mogu i biti zadovoljni uspjehom, jer su te zajmovnice, dieleće zajmove bez obzira na narodnost i na političku vjeru, prometnule u godini 1900 tri milijuna i pol kruna. To nije baš ogromna sredstva za 16 zajmovnicu, ali ako se uzme u obzir ograničenost dječokruga, nestasiju kapitala i to, da su se istom stakle razvijati mora se kazati, da se više nije ni moglo očekivati.

Da si budu dosljedni, članovi ove saborske manjine, su pred tri godine glasovali za osnuće zaklade, o čijim računih razpravljamo, premda po njihovom mišljenju, temeljna glavnica nije odgovarala ni redkom dogodjaju, koga se je htjelo slaviti, ni potrebi pučanstva. Glasovali su u slaviti, da će se sa tom zakladom jednakom mjestom podupirati i talijanske i hrvatske i slovenske zajmovnice. Zaljube, mi se u svojih nadah prevarili, jer zemaljski odbor nedaje zajmove ako ne talijanskim zajmovnicam ili zajmovnicama, koje rade po receptu, što ga primaju iz Kopra, iz Počre ili od puljskih prijatelja. Ako koja naša zajmovnica pita zajam, odgovor joj se: predložite talijansku molbu i priložite pravila u talijanskom prevodu, pa ćemo onda odlučiti. Hoće se dakle, da naše druge prodju prije pod kaudinske sohe i onda će biti zemaljski odbor tako milostiv, da uzme molbu u pretres. Toga neka od naših zadruga ne očekuje: siromasi smo, po ćemo makar i ostati siromasi, ali svoga ponosa nećemo baciti pod noge za komadić kruha.

Naš zemaljski odbor nezna se popeti do one visine, na kojoj se nalaze zemaljski odbor u Pragu i u Brnu, gdje se diele podpore i zajmovi bez obzira na to, da li je Čeh ili Niemac onaj koji je pita. Ne, kod nas se vlasta svadje i u svemu na stranaku, korist i dobrabil puka je istom druga stvar.

U predloženih računih vidimo i to, da se je i preširokima rukava su dijeljenjem zajmova. Ono petest talijanskih zajmovnica primilo je do 2000 Kruna bez kamata zajma i 13.400 KU uz kamate od 3%. To je svakako previše, jer treba misliti, da se ti zajmovi imaju po zakladnom pisanim dijelili samo za pokriće osnovnih troškova i prvih potreba, a za to bi bila dosta i polovica onoga, što se dalo. To je praksa, koje se drži stjerski zemaljski odbor, pak bi moglo i za nas vrediti.

Jer se dakle i ova zaklada zlorabljuje u stranačke svrhe, izjavljaju u ime svojih drugova, da ne primamo i ne odobrujemo predloženi nam račun.

Matko Mandić izjavio je kod obratnica o školskoj zakladi za 1899; da ćemo glasovati proti istom također radi postupka c. kr. zemaljskoga školskoga vjeća. To sastoji iz većine c. kr. ljudi, i ti su krivi što se dogadjaju grdne nepravice hrvatskom i slovenskom narodu u Istri. Oni, ujesto da rade po pravu i zakonu, plešu kako njim sviraju članovi zemaljskoga odbora.

Za govoru dra. Dinka Trinajstića bilo je mirno na galerijah kao nikad. To kao da nebijaše pravo bar njezin zastupnikom većine. Za govoru dra. Matka Trinajstića izasao je Bennati i njeki drugi, drsajući stolicima i lupujući nogami. Njeki su išli za prevjese pak tamo čak i pušili. Jedan je išao k mlađim gospoditčicem na gospodskoj galeriji pak jih nagovarao da buče. Za govoru Matka Mandića sa njeki zastupnicima također drsali, i već njim se je odazvalo njekoliko "gospode" na pučkoj galeriji, koja su na silu kašljala, i inače svoju kulturu izkazivala.

* * *

Slijedeća sjednica utorak dne 17. septembra o 10. uri prije podne.

* * *

Podana al još nepriobčena interpelacija.

Zast. Jenko i drugovi podali su interpelaciju radi toga što komisija za posuđenje Krasa zlorabi c. kr. činovnika

za izručivanje talijanskih poziva hrvatskim i slovenskim posjednikom, te tako usiljuje talijansku među-nasim narodom. Ta interpelacija bila je podano redovito za sjeđnicu dne 14.3. 1901., al je predsjednik nije prihvatio ništa citati. Međutim da se slovenski ili hrvatski čita, ne može se izjaviti da hrvatski nije valjda mogao biti sv. sv. Tako se može upitati sami c. kr. činovni u P. morju, i oni koji su nad njom.

Za hrvatski zavod

za Rim i Istru

Gradjanstvo priestolice svih Hrvata, bili Zagreb, bio je prvi pozvan, da dade odusa, svomu negodovanju nad hajdučkom provalom dalmatinskih bezkućnika u zavodu sv. Jeronima u Rimu. Sviestno i rodom ne daje zajmove ako ne talijanskim zajmovnicam ili zajmovnicama, koje rade po receptu, što ga primaju iz Kopra, iz Počre ili od puljskih prijatelja. Ako koja naša zajmovnica pita zajam, odgovor joj se:

predložite talijansku molbu i priložite pravila u talijanskom prevodu, pa ćemo onda odlučiti. Hoće se dakle, da naše druge prodju prije pod kaudinske sohe i onda će biti zemaljski odbor tako milostiv, da uzme molbu u pretres. Toga neka od naših zadruga ne očekuje: siromasi smo, po ćemo makar i ostati siromasi, ali svoga ponosa nećemo baciti pod noge za komadić kruha.

Naš zemaljski odbor nezna se popeti do one visine, na kojoj se nalaze zemaljski odbor u Pragu i u Brnu, gdje se diele podpore i zajmovi bez obzira na to, da li je Čeh ili Niemac onaj koji je pita. Ne, kod nas se vlasta svadje i u svemu na stranaku, korist i dobrabil puka je istom druga stvar.

U predloženih računih vidimo i to, da se je i preširokima rukava su dijeljenjem zajmova. Ono petest talijanskih zajmovnica primilo je do 2000 Kruna bez kamata zajma i 13.400 KU uz kamate od 3%. To je svakako previše, jer treba misliti, da se ti zajmovi imaju po zakladnom pisanim dijelili samo za pokriće osnovnih troškova i prvih potreba, a za to bi bila dosta i polovica onoga, što se dalo. To je praksa, koje se drži stjerski zemaljski odbor, pak bi moglo i za nas vrediti.

Jer se dakle i ova zaklada zlorabljuje u stranačke svrhe, izjavljaju u ime svojih drugova, da ne primamo i ne odobrujemo predloženi nam račun.

Matko Mandić izjavio je kod obratnica o školskoj zakladi za 1899; da ćemo glasovati proti istom također radi postupka c. kr. zemaljskoga školskoga vjeća. To sastoji iz većine c. kr. ljudi, i ti su krivi što se dogadjaju grdne nepravice hrvatskom i slovenskom narodu u Istri. Oni, ujesto da rade po pravu i zakonu, plešu kako njim sviraju članovi zemaljskoga odbora.

Za govoru dra. Dinka Trinajstića bilo je mirno na galerijah kao nikad. To kao da nebijaše pravo bar njezin zastupnikom većine. Za govoru dra. Matka Trinajstića izasao je Bennati i njeki drugi, drsajući stolicima i lupujući nogami. Njeki su išli za prevjese pak tamo čak i pušili. Jedan je išao k mlađim gospoditčicem na gospodskoj galeriji pak jih nagovarao da buče. Za govoru Matka Mandića sa njeki zastupnicima također drsali, i već njim se je odazvalo njekoliko "gospode" na pučkoj galeriji, koja su na silu kašljala, i inače svoju kulturu izkazivala.

* * *

Slijedeća sjednica utorak dne 17. septembra o 10. uri prije podne.

* * *

Podana al još nepriobčena interpelacija.

Zast. Jenko i drugovi podali su interpelaciju radi toga što komisija za posuđenje Krasa zlorabi c. kr. činovnika

kojega će prozvati imenom sv. Jeronima. Zatim je našegov govornik dalje potvrdio kasnije: "papa na-korist Hevelia, te razne ostavštine hrvatskom gospodarstvu potom od bosanske kraljice Katarine god. 1478 pak dove do najbolje dobre, gospodar priznaće kaptolu na kojim novčanima sredstvima hrvatski biskup".

Povjesničari dokazuju, da nekih vremena, da je primalo u gostinstvo sv. Jeronima osobe iz Dalmacije, Hrvatske, Slavonije, Bosne, Istre, Kranjske, Štajerske i Korraine za to, što su sve govorile istim, t. i. hrvatskim jezikom.

Naglasiti još je govornik velike žaslige hrvatskih biskupa, napose vladike Strossmayera i nadbiskupa Stadlera, te izaknjuv kako je sv. olac Lav XIII. brevem "Slavorum gentem", pretvorio kaptol sv. Jeronima u kolegij ili zavod sv. Jeronima za hrvatski narod i kako se je Njegovo Veličanstvo zauzele za provedbu rečenog brev-a, predloži skupštini na svršetku ovoga članka navedene resolucije.

(Konac sledi.)

* * *

I naša Istra počela se gibati. Tako je na pr. Baška odsposlala slijedeće brzave, i to:

Eminentissimo cardinali Rampolla de Vaticano, Romae. — Comunitas Beccensis, gratia Summo Pontifici de insigni beneficio etiam Vegensi. Dioecesi literis Slavorum gentem exhibito, ansum ferocem perditorum hominum, quo collegium croatis usurpare conati sunt atque adiuvantur, ex toto corde abominant ac damnat. — Matejčić, pōtestas.

Njegovoj Preuzvišenošći ministru Goličuškowomu, Beč. — Občinsko upraviteljstvo Baške u Istri molji Vašu Preuzvišenošć, da blagozivoli zauzeti se neka budu poštovana i sačuvana prava hrvatskoga naroda nad zavodom svetoga Jeronima u Rimu. — Matejčić, načelnik.

Njegovoj Preuzvišenošći ministru Goličuškowomu, Beč. — Zauzeto za pravljivo hrvatskoga naroda ovo društvo prosi Vašu Preuzvišenošć, da poduzine shodne korake za obstanak pravljivog zavoda svetoga Jeronima u Rimu. — Baščanska Čitaonica.

* * *

Osuda pretorova glede smetnja posjeda je objelodanjena. Uzdje do nebesa, plemenitost Laži-dalmatinaca, ali ipak nemože a da ne prizna, da su nasilno pravili u tuđje vlasništvo. Po tomu bi morao biti Dr. Pazman postavljen opet u sva prijašnja prava, al dà, našla se do skočica, da Dulmatinci nisu više u zavodu, nego da je povjerenik talijanske vlade Suska. Protiv ovomu, mora opet da Pazman proveđe tužbu, te će biti ročiste na 21. tek.

* * *

Bečka diplomacija je najednoč oblađila za Hrvat. Kad im se krate u modarhiji najelementarnija prava, narodna, tko će pametan očekivati od diplomacije da ih zaštiti prama inozemstvu. Fa još ozbiljnost trenutka, preporuči govornikom, da budu odlučni u sadržaju i stvari, a umjereni u riječi, te zaključi sa potlikom: "Sva za vjeru i domovinu! Sva za Hrvatsku, za njezino pravo i njezine svetinje! A uime pomoći Bog!"

Na to bijahu izabrani perovodje skupštine gg. urednici Pasarić i Lovrenčević te dr. Radić. Kao govornike oglasili predsjednik gg. dr. Šim u Mazzuru, Eugena Kumičića i dr. Augusta Harambasicu.

G. Mazzura govorio je obštinu o postanku gostinjca, te kaptola sv. Jeronima u Rimu dokazav na temelju povjestrstkih podataka, da je kolikost gostinjuc, tko kaptol sv. Jeronima, od početka njegova utemeljenja u srednjem veku, pak sve do danas pripadao hrvatskom narodu. Papa Nikolaj V. odavao se je godine 1458 molbi Hrvata, da im dade za bratovštinu i porušenu crkvu sv. Martina na Martovom polju u Rimu, da toj neprave gostinjac,

Iz Rima piše visokopolozeni prijatelj našeg lista: "Nasi će dužnimi raspolo u kult. jerih ista talijanska vlada ne može da stiti a pobjeda je naša stalna". Dao Bog brzo!

DOPISL

1. Zrenja 5. t. mj. Vjet, prihvaćena u 63. broju zaslubne "Nase Sloge" pod naslovom "Javna pučka škola na Zrenju" ponukala nas je, g. uređivač, da nam se još o tom velevarnom pitanju javimo.

Pol veka je prošlo, što neima na Zrenju pučke škole. Prije pol veka područav je tadašnji kapelan Alojzij Pavlović, a od tada zaboravio na nas u pogledu pučke prosvjetne sve oblasti. Videći se u timi neznanstvu i dugotrajnog duševnog mršavlja, počeli smo se, g. 1900. buditi i micali. Sastalo se je na vise kmetova, pogovorili smo se i konačno složili, da treba, da učinimo sami prve korake za ustrojenje javne pučke škole.

Dne 25. junija 1900. upravili smo prvu molbu sa 80 podpisa otaca djece na c. kr. zemaljsko vijeće u Trstu.

Molili smo, da nam se na temelju prava i zakona ustroji javna pučka škola sa hrvatskim naukovnim jezikom. Našu molbu razpravilo je rečeno školsko vijeće i zaključilo, da se kod naših učionih pučke škole. To si tumačimo tim, što je upravno vijeće na Zrenju dobilo nalog od zemaljskoga odbora u Poreču, da imade graditi kuću za javnu pučku školu. O tom načelu su zrenjski krajnji i šarenjaci kai riba u moru.

Prigodom zadnjeg izbora župnika na Zrenju dne 27. julija t. g. upitao je kočarski poglavari g. Lasciac upravitelje naše porezne občine: što li misle, kada će školu graditi? Oni odgovorile kapetanu, da oni imaju dušku (Legiu) i da im druge niti treba. Na to ih opomenu g. kapetan, da ako neće graditi škole, da moraju stvoriti zaključak upravnog vijeća i kazati razloge, zušto neće da grade. Ti razlozi da bi mogli biti: loše godine i siromštvo puka.

Odmah na to bijaše savzvana sjednica upravnog vijeća i to dne 17. avgusta t. g. Medju ostalimi točkama dnevnoga reda, bijaše i ona o gradnji pučke škole. K sjednici je došao i načelnik iz Oprlja Fortunato Antonaz sa občinskim tajnikom. Ovi dodjose, da podudari savjete našim upraviteljem, koji su zaplesali, kako su im optapljalci zasvirali. Zaključeno bijaše paline, da skole neće graditi, jer da je občina siromšna, da su loše jeline i da druga škola nije potrebna, pošto imamo već jednu. Što da kažemo na taj zaključak? Težko je odgovoriti bladnokrvno na ovako uvrijedljive zaključke.

Nas. 80 otaca pitamo hrvatsku pučku školu a nam se drživo odgovara: eno vam "Legina" škola! Nije li to skrajno drživo, da im pošaljemo vlastitu djece na duševnu smrt. Neznamo, jer je u tom zaključku više zloba ili više gluposti. Zašto nešljaju krajnji, sareočaji i talijanski svoju djece u hrvatske škole? Zar smo mi za to stvoreni, da šaćici talijanšću i krajnjem služimo, da ih slijepe slušamo i da činimo ono, što oni hotje — premda smo mi u većini. Nipost! Mi smo dugi služili i robovali talijanskoj gospodri, pak dotepljenim krajnjem, al to mora već jednom prestati. Mi se nećemo više zadovoljavati onako vrednjajućim nas zaključeci, već ćemo tražiti drugdje svoje pravo. Zagon govor je jasno za nas, pak neka se taj zakon vrši.

Kako mudre zaključke stvara i inače naše upravno vijeće, cuje ova;

U sjednici tog vjeća bilo je zaključeno, da se gradi župna kuća na Zrenju. Dne 4. maja 1895. bijaše dražba za tu gradnju. Gradnju preuzeće poduzetnici za svotu od 4.553 for. 96 nyc.

Odbor, izabran za gradnju te kuće, zaključi, da se ima pokriti taj trošak na metom od 50% na porez i izgovištu u poreznih občinah Zrenjan, Salez i Pregara. Rečene občine plaćaju godimice poreza itd. for. 2040/36; godisnji namet iznosi bi dakle 1020/18 for.; za pet godina iznosi bi tej namet 5100/90 for. Ako se ova sveta odbije od svete procjenjene za gradnju župnog stana, ostane još f. 516/94.

Od ovih 516 for. imao je odbor naplatiti svoje troškove — ako ih je imao; od iste svete imala bi se nadoknadi gubitak, ako se nija možda do novčića sav namet utjerao. O tomu će morati da poslovi rečeni odbor podrobne račune.

Prestali je moralo dakle preko 516 f. pa ipak nebijahu poduzetnici, plaćeni; oni su morali sudbenim putem tražiti ono, što su posteno zaslužili. Tada se je naslo upravno više u velikoj stiscu, jer u blagajni nebjijašće novca a župljani su platili, što ih je islo, t. j. svih pet obroka. Na to je izjavilo upravno viete poduzetnikom neki traže svoju kako mogu najbolje. Što će na to poduzetnici? Pograbilo su petoricu najmučnijih kucegospodara, koji su imali dug na občini za občinska dобра u iznosu od 100. for. uz godišnje kamate 6% za tri godine natrag, što čini ukupno for. 590. Dodajmo tomu gornji ostatak od for. 516/94, to čini ukupno for. 1106/94. Sada pitamo naše upravitelje, kamo je pošla ta ogromna za nas svolna novaca? Zar ste toliko potrošili za vaše trude, puteve i dnevnicu?

Iz ovoga će razviditi svakog pravirazlog, i kojeg nam nedajeće škole jedno, što ste potrošili bezpotrebno silu novca, a drugo što želite, da ostanemo i nadalje tudi i glupi bez škole i da nepitamo za vaše načine.

Nadamo se u Boga velikoga, da će ovakve cinjenice otvoriti konačno oči tužnomu i zaljepljenu narodu, koji će onda pitati svoje gospodare, da mu po lože račun o ovakvo uzornom gospodarstvu. Čisti računi moraju na svjetlo, pa tko je kriv, neka trpi!

Sjećajte se
Družbe sv. Cirila i Metoda
za Istru

Razne vesti.

Političke:

Austro-Ugarska. Dne 12. t. m. stigao je car i kralj Fran Josip I. u Naskovce, u Slavoniji, gdje ga dočekale hrvatski ban, hrvatski ministar, madjarski ministar-predsjednik i veliki župan virovitičke županije, grof Teodor Pejačević. Pozdravljani, odvezao se je kralj dalje željeznicom u Doljoli Miholjac u pratnji nadvojvode Frana Ferdinanda, hrvatskoga bana i drugih dostojanstvenika. Kasnije stigao je tamo rumunjski priestolnjački Ferdinand, koga je dočekalo Njeg. Veličanstvo i nadvojvoda Fran Ferdinand. Dne 13. t. m. u jutro podalo se je Njeg. Veličanstvo sa sjajnom pratinom na vojnoj polje, gdje se vršile velike vojničke vježbe.

Kod izbora u izvanskih občinah susjedne Kranjske, koji se obavise dne 12. t. m., izšla je pobedonsna narodno-katolička stranka, jer od 16 mandata toga izborničtva, dobila ih je 15, a samo 1 narodno-napredna stranka. Ova stranka imala je još u poslednjem izboru 2 mandata u rednom izborničtu, to je tim izgubila 1 mandat. Glasilo narodno-katoličke stranke piše povodom tog svog uspjeha, da se je broj njezinih biraca u zemlji pomnožio i da je ona dobila većinu u nekim občinama u kojima su do sada naprednici pobijedivali. Mi ostajemo kod

onog, što smo opetovo na ovom mjestu kazali, da se naime nemožemo u Kranjskoj veseliti dijelomičnoj pobidi ni jedne ni druge stranke, jer je i pobijedili i pobijedjeni slovenski narod.

Česka radikalna državno-pravna stranka izdala je na svoje birace izborni proglaš, u kojem polaze glavnu važnost na državno pravo českoga naroda prodređujući tomu pitanju sva ostala javna pitanja. Program govori i o jedinstvu kraljevine Česke i o českih manjinah u njemačkim predjeljima Češke. Zanimivo je ona točka programa, koja govori o tomu, kako imi zastupnik zaštitati cijeli narod, nipošto pak pojedini razred naroda.

Dne 11. t. m. obavljeni su izbori u gradskih kotarli za galicki sabor. Osobitih promjena neima u razmjeru sa dosadašnjim strankama. Umjerena lievica, pridržala je 11 svojih dosadašnjih mandata, a konzervativci svojih 6. Poljska pučka ili demokratska stranka izgubila je od dosadašnjih 11 mandata 2. Zanimivo bijaš izbori seljačkog kandidata Bojka u Lavoru, koga su demokrati postavili proti plenitvici, koje je Bojka srušio u izborničtvu izvanskih občin. U Krakovu izabrani su dva konzervativca, u Lavoru jedan demokrat i član umjerene lievice te član pučke stranke Bojko.

Pošto imade do sada umjerena lievica sa demokrati 33 mandata, pučka stranka 3 mandata, Rusini 13 mandata, to broji čitavu opoziciju u izvanskih i gradskih kotarli 49 mandata.

Stolja. Srbski kraljevski supruzi kretnuli su dne 9. t. m. u prtljani ministra i drugih dostojanstvenika iz Smedereva, gdje su ljetovali, u unutarnje predjele kraljevine, kamo nisu mogli prošle godine u posjete. Najprije, stiglo u Kragujevac, gdje ih je narod svećano dočekao.

Amerika. Predsjednik sjedinjenih savezno-američkih država preminuo je u noći od dne 13. na 14. t. m. uslijed rane, zadobivena na sre-američkoj izložbi u Buffalo od razbojnike ruke anarchistu Czolcosa. Nasilna smrt obće obljudjenog Mac Kinley-a izazvala je u čitavom svetu najiskrenije saudeće.

Po američkom sustavu naslediti će na vlast predsjednika američkih država njegov zamjenik ili podpredsjednik Teodor Roosevelt sve do izbora novoga predsjednika, što će se zbiti tekdar godine 1904. Pokojni predsjednik preporučio je svomu nasledniku na smrtnoj posjeti, da ne mijenja ništa na njegovom programu, s kojim je pučanstvo slободnih afričkih država posve sporazumno bilo. Mrtvo tjelo predsjednikovo prenesti će iz Buffalo u glavni grad Washington.

Mjestne:

Gospodine Frank gdje ste? Jučer zakasnio je vlak, radi nezgode kod Roča. C. k. pošta recte g. Frank objesio na vratištu pošte belu novo iskamu tablu na kojoj stoji napisano pod „Postvertheilung“ i „distribuzione della posta“ da će se listovi dijeliti istom u 5 sati i 30 časova.

Jedan mornar, koji je imao dignuti poštu buljio je u tu tablu, valjda da sazna što to piše, nu kako nije razumio nego hrvatski, nije mogao doći na kraj toj svojoj zadaci. U to vrijeme prodjeli, mimo a mornar čuvi da gorivim hrvatski poljeti zampon, pa me umoli, da mu rečem što tamo piše, a ja mu draga volje protumači. „Pa zašto neides na postu pa će ti redi“ upita ga; „bio sam gospodine“ odgovori mornar, ali koji vrug ju razumej, govorila mi talijanski, a ja pametan k i prije“. — Evo i ovo male ilustracije odnošaja kod naše poste. G. Frank gdje ste? Ako Vam je mukta pisati hrvatski, postavite onda jednog slugu pred vrata koji će našem narodu tumaćiti odluke i proekte Vaša patriotske mudrosti.

Zivila jednako pravost!

Sadržaj u zatvoru i bez posla.

Mjestno redarstvo zatvorilo je bilo prošli

dana poznate pravke takozvane socijal-demokratske stranke s udrugom Martina i s udrugom Lonzara. Nakon preslušavanja pušteni bijahu obojica na slobodu. Nu zapovjedništvo arsenala jih nije htjelo više primiti u posao.

Povod napuštenju bila je knjiga anarhističkoga sadržaja nadjena kod Lijenjance Ravnicu, kojemu ju je dao sudrug Martin. Talijanske novine htjele su i ovom prigodom oklevetati Hrvate kao dopisnike e. kr. policije te su javile, da je „pop“ upozorio puliciju na tu knjigu. Lijenjanski župnik nafazio se je cilje vrieme u krapinskim toplicama, a napokon je i sam Ravnički izjavio, da to nije istina. Eto, kako su Talijani kadri sve izmisili da nas pričaju u hrdjavom svjetlu.

Zakasnjene željezniče. Jučerašnji istarski vlak br. 2, koji dolazi u Pulu na 1. po podne, zakasnio je 4 sata, jer se je u željezničkoj pruzi medju Ročom i Buzetom odložio komad briega i zapričio prolaz. Vlak polazio je u Pulu na 2 sata nije oputovao.

Pokrajinske:

Stanje preuzvremenoga vladike Storka jest još uvjet jednak bez ikakove nade na opravljenje. Čujemo, da je Sv. Otac Papa, saznav da je biskup u smrtnoj pogibelji, poslao istomu svoj papinski blagoslov. Bio mu u pomoći — što mu želimo i molimo Boga i mi zajedno sa svimi njegovim vjernicima, rođacima, prijateljima i stotvoredjima.

Iz Podgrada plša nam 12. t. m. Dne 8. septembra priredimo zabavu na korist družbe sv. Cirila i Metoda. Program je bio obilat. Iza točke tamburjanja progovorio je gosp. prof. Spinčić, te nam kratkim ali jezgovitim riečima razložio razliku između „Schulverein“, „Legge Nazionale“ i naše družbe sv. Cirila i Metoda. Iza njegovog krasnog govora sledilo je tamburjanje, a zatim vesela igra „Lokavi snuba“, koja je vrlo dobro izplašila. Igrali su osobito dobro gosp. Nadilo, te gospodjice: Nesmiljana Jelusić, Marička Tovštevšnik i Marija Demozes. Dobro se je ponio i gosp. Karlo glavar. Kad tamburjanje se osobito odlikovala gospodjica Jelusić Šrima, koji su bilo kod predstave, bilo kod tamburjanja sudjelovali najljepše se zahvaljujemo, te ih molimo, da i nadalje nastoje priredjivati takve zabave. Čisti dobitak za „Družbu“ jest vrlo povoljan. Ovom prigodom valja, da se osobito zahvalimo dr. Bileković, koja je najviše između podgradskih dama zauzela i riečju i činom da zabava što bolje ispadne. I njoj se toplo prepričamo, da bi nam blagoizvoljela ostati i nadalje tako skloni. Ne možemo od manje da se ne zahvalimo i g. Kalokiri, što je spretno vodio tamburjanje. Na koncu se najljepše zahvaljujemo svima onim, koji su nas iz bliza i daleka posjetili, našu zabavu uzveličali i našoj „Družbi“ milodarom ili plehatom pripomogli. Živili svi skupa!

Pjevačko-tamburaško društvo, Šloga u Zaretu (obj. Kastav) slavi u nedjelju 22. t. m. veliko slavlje. Toga dana otvara naime svoje društvene prostorije svečanju načinom. U tu svrhu priređuje sjajnu zabavu sa pjevanjem, predstavom, glasom i plesom. Sudjelovati će i nekoliko hrvatskih pjevačkih društava.

Preporučamo našim rodoljubom, osobito onim iz Liburnije i Rijeke da čim mnogobrojnije posjetite onu zabavu ili da se inače sjeće onoga toli koristnoga društva.

Kako ćemo do prepisa izbornih listina? Za predočje zemaljske izbore od velike je važnosti znati, kako se može doći do prepisa izbornih listina u pojedinih občinama Istre, s kojima vladaju naši narodni protivnici.

Nacim je vrlo jednostavan i mi ga preporučamo svim našim rodoljubom u onih občinama Istre, u kojima im nije moguće doći do prepisa izbornih listina.

Takve su sve one občine, u kojih gospodare Talijani, koji neće da dopuste našim ljudem izborni listinu, jer znaju vrlo dobro iz iskustva, da u mnogo od tih občina nebi predobili kod izbora, kad bi bile izborne listine od naše stranke prepisane i uređene. Oni računaju dakle jedino na prevaru i na slijepratstvo znajući; da im izkvarene izborne listine pomazu do pobjede.

Da se tomu slijepratstvu na put stane, preporučamo našim istomiljenikom, da se posluže sliedecim sredstvom, kojim se je obilato i plodonosno poslužila jedna politička stranka u jednoj od susjednih nam pokrajina. Evo kako:

Občinar, koji ima izborne pravo stupi u občinski ured i pita, da mu se dade prepisati izbornu listinu — pošto bijaše ista izložena svakomu na uvid. Tajnik il neće mu dozvoliti prepisa — jer da zakon dozvoljuje samo pregledati, nipošto prepisati izborne listine.

Občinar se prituži brzovjavnim putem na političku oblast ili na kapetanat. Zatim se vrati u občinsku pisaru, protišta prvo ime u listini, izadje iz pisarne i vani si zapiše to ime na pripravljeni papir. Zatim se vrati opet u pisarnu, protišta drugo ime, ide van, zapiše si i to ime, pak se vrati opet po treći, četvrti put itd. u pisarnu i svaki put si zapiše novo ime izvan pisarne.

To ulaznje i izlaznje, u i iz pisarne, dodjila napokon tajniku, načelniku, ili njegovom zamjeniku, te hoće, da mu i to zbrane. Ali toga mu nemogu zabraniti, jer u zakonu nije rečeno koliko puta može jedan ili drugi doći u občinsku pisaru, da preglede listine.

Dok traje u občinskom uredu to pogadjanje, stigne od političke oblasti odgovor na brzovjaj ili občinaru, da može prepisati listine, ili načelniku, da mora dozvoliti prepis listine.

Za taj posao neće se drugo, nego malo odvraćnosti i uztrajnosti pak se dodje do cijla.

Da olakšimo posao našim občinama podajemo njim eto i uzorac brzovjave: „Kotarsko poglavarsko Poreč, Pula, Lošinj, Kopar itd. Glavarstvo občine ne dozvoljava prepisati izbornu listinu, moli posreduje N. N.“

Za slučaj, da nebi stigao od kotarskoga poglavarskoga na vrieme odgovor, neka se dotični občinari obrati odmah na najbližega mu narodnoga zastupnika ili brzovjavo na političko društvo „Edinstvo“ u Trstu.

Ovu poduku neka sačuvaju naši rođoljubi za eventualnu porabu.

Željeznička nesreća. Jučer ujutro na željezničkoj tračnici kod Zaretja oborio je vlak prolazeći mlječaricu, koja je po željezničkim tračnicama u Pazin posla, i prešekao joj obe noge. Donešena je ta nesrećnica u bojnicu u Pulu.

Iz drugih krajeva.

Cigaretni papir družbe sv. Cirila i Metoda za Istru već je predan na prodaju. Svaki redoljub neka trazi i da mu se dade samo takav papir. Razpreatava nek se obrate ravno na gosp. Stjepana Gamulinu, Jelšu, Dalmaciju.

Narudba za zigice i za cikoriju družbe sv. Cirila i Metoda imaju se stati na gosp. Milana Gremera, Rieka. Za cigaretni papir valja se obratiti ravno na gosp. Stjepana Gamulinu na Jelsi, Dalmaciju.

Dolje s Austrijom! — nekaže mi, Bože sačuvaj — ta kako bismo mi bez nje! Dolje s Austrijom viču njezini prijatelji i saveznici iz Italije — i to u Italiji, već oni dolaze k nam u Austriju i toj viču i urlju: dolje s Austrijom!

Tko ne vjeruje nam, neka čita listove iz Dalmacije, koji opisuju dolazak Jakijana, koji su došli dne 29. avgusta pozdravili zadarsku talijansku „braku“. Sli-

